

Вестниците описали случаят с най-големи подробности, много от които измислени и неточни. В болницата Нестор непрекъснато спал. Трябвало да мине цяла седмица, докато дойде на себе си и да го отпратят за Париж. През това време и парижкият печат давал подробни сведения за бягството му от България, придружени със снимки. Писел дори и органът на Комунистическата партия "Лъманите", който се стараел да омаловажи случая, като твърдял неверно, че се касавело за бягство на бивш български военен аташе в Париж. Завързала се полемиката. Едни го смятали /"Лъманите"/ за военен шпионин на Франция, други - за военен шпионин на Полша. Не имаш приятел брат му бе писал от Париж: "Само когато стана убийството на Крал Александър в Париж толкова много се бе пишало за един български гражданин..."

В Марсилия Нестор не съобщил истинското си име. Едва като пристигнал в Париж узнали имената му биография. В деня на пристигането му в Марсилия, когато всички вестници и радиостанции - Бибиси от Лондон, швейцарското, турското, американското радио предавали за случката, у дома бях поканени на чай адвокатите Делян Делянов и бившия съдия Георги Хранов. Към шест часа вечерта наком пожелав да чуем по радиото новините. До този момент нямехме никакви сведения за Нестор. Беше пристигнал след няколко дена само неговият другар и когато жена ни отворила вратата, той само й съобщил:

- Ненко замина от Пирин за Димитровград, където го викали да му дадат работа...

И ние го знаем, че е към Димитровград. Не подозирахме абсолютно нищо.

Отваряме радиото. Говорителят предава новината, но съобщават друго име. Това отначало малко ни поуспокои. Но веднага свързахме случаят с предвидения ни консулмент за експедирането на също такъв автомобил и тревогата ни все да расте. Как е възможно такова съвпадение: да пристигне в Марсилия автомобилът, а в него друг човек